

som er af stor Vigtighed, og som fornemmeligt vil blive til Fordeel for Huusmændene. Det er vanskeligt for et Land, hvor Pengemidlerne ikke ere rigelige, at tilvejebringe nogenformelst Fond til almindelig Aendelse; men ad denne Vej er der dog Udfigt til, at der efterhaanden kan tilvejebringes en saadan Kommunalfond, hvormed der dog kan foretages Noget, der vil komme den fattige Befolkning mere til Gode end det ganske ubetydelige Udbytte, som den Enkelte kan faae ved en paatænt Fordeling eller Udstykning af Udmarksjorderne. Jeg troer derfor, at det er meget vigtigt for Befolkningen, og særlig for den paa Bornholm, at Loven gaaer igjennem.

Hals: Naar den aerebe Landstingsmand, der nu satte sig, omtalte, at det vilde være en Fordeel at have Udfigt til at faae en Kommunalfond, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at der i en Række af Aar kun er Udfigt til Udgifter, for engang at erhverve en Eiendom, hvorved der kan erholdes en Kommunalfond; men jeg troer, at for den fattige Mand er det noget Forunderligt at skulle give Tilfald til en Skovplantning, som først skal komme Beboerne af Soguet tilgode om 40 eller 50 Aar. Jeg mener, at det meget snart vil vise sig for Huusmændene, at de egentlig ikke faae Noget ved dette Lovkast, men at det Hele, de opnaae, er, dersom det kan være dem en Glæde, at Gaardmændene heller ikke faae Noget.

Madvig: Jeg skal bertil bemærke, at, skjøndt jeg rigtig nok troer, at Udbyttet for Kommunerne gjennem Skovplantning vil komme noget langsomt, er jeg dog af den Formening, at det vil komme, og det uden Udgift for Huusmændene. Det er ganske vist, at Kommunalbestyrelserne ville være meget varsomme, ja maaskee endog lidt for varsomme og langsomme med Skovplantning, efterform de neppe ville anvende Mere derpaa end det, de rimeligvis gjennem Bortarvesætte ville kunne faae

dækket, thi der er ikke den Hyst hos Kommunalbestyrelserne til at gjøre Udgifter, at de skulde paalægge en Afgift, for at kunne komme til at plante Skov. Jeg troer, som sagt, at det, der vil blive foretaget i den Retning, vil skee langsomt. Disse Skovplantninger ville ogsaa i andre Henseender blive til Gode for Dem, thi den stærke Aftagen af Skovarealer, som i en Række af Aar har fundet Sted, har ikke været gunstig for Dem i alle klimatiske og deraf afhængige Forhold.

Indenrigsministeren: (Med Hensyn til de af Udvalgets Fleertal stillede Forslag skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke har fundet Noget mod samme at erindre.) Jeg skal kun tilføie, at forsaavidt Hensigten med disse Endringsforslag er at fremskynde Udbetalingen af de i Udkastets § 4 omhandlede Godtgjørelser, ba har det ganske vist ogsaa været Lovkastets Tanke, at den første Aendelse, Kommunen skulde gjøre af Indtægterne af de Jorder, der bleve henlagte som dens Eiendom, skulde være at afbetale den Gjæld, som den, navnlig i Henhold til § 4, maatte komme til at paadrage sig. Dette fremgaaer ogsaa af § 7, hvori der staaer, at de Kapitaler, der indkomme ved Jordernes Bortarvesætning eller ved Tilbagebetalingen af de af Hartkornseierne oppebaarne Kjøbesummer, saavel som de Rekognitioner, der falde ved Eierliste, frugtbargjøres for Kommunens Kasse, forsaavidt de ikke i Henhold til § 4 blive at anvende til Erstatning til tidligere Brugere af Udmarksjorderne. Nu er det vel muligt, at den bestemte Forfrist i Udvalgets Fleertals Forslag om, at denne Tilbagebetaling skal være skeet inden Udløbet af 5 Aar, kan medføre, at Kommunen ogsaa kommer til at anvende Noget af, hvad jeg vilde kalde dens løbende Indtægter af Udmarksjorderne, det vil sige de aarlige Arvesæstegifter, til dermed at udrede denne Tilbagebetaling, hvilket naturligvis vil have en noget forsinkende Indflydelse paa Skovplantningen, men derpaa skal jeg ikke